

KONTAKION ŚW. ROMANA MELODOSA
O NAWRÓCONEJ

Schola
WĘGAJTY

КОНДАК СВ. РОМАНА СЛАДКОПЕВЦА
О ГРЕШНИЦЕ
ПОМАЗАВШЕЙ ГОСПОДА МИРОМ

PROEMION I

O pornin kalesas thigatera, Christe o Theos,
ion metanias kame anadiksas
deome rise me
tu worworu ton ergon mu

Grzesznicę ty córką swą nazwałeś, o Chryste Boże,
przez me nawrócenie, za syna uznać racz,
ocal mnie, wybaw mnie
od niegodnych uczynków mych.

PROEMION II

Wzruszona do łez nierządnicą Twe stopy objęła wraz,
Kajając się, tak zawołała, Ty co znasz tajemnice, o Chryste Boże:
„Jakoż mam ku Tobie me oczy wzniesić, gdy tylu ku grzechowi zwiodły oczy te?
Jak mam Ciebie prosić, coś dobrem jest, skoro zasmuciłam Cię, coś stworzył mnie.
Zechciej przyjąć te wonne olejki, dobrotliwie spójrz, Panie mój,
I racz mi odpuszczenie dać tych bezwstydných, tych niegodnych uczynków mych.

IKOS I

Gdy słowa Chrystusa niczym wonności
dokoła się roznosząc – grzesznica słyszała –
darujące wszystkim wiernym błogie tchnienie życia – ,
znenawidziła tak bardzo występne uczynki swe,
gdy widziała, ile bólu przyniosła bliźnim
rozważając w swoim sercu, jak wiele zła przez to sprawiła
Jak wielki smutek czeka tam! nędzny nierządnych los!
Taki jestem też grzesznik ja, czekam na chłostę tu,
której grzesznica się zlekła i swoje życie zmieniła.
Ja zaś, pomimo strachu, ja pozostaję
w złych, przebrudnych uczynkach mych.

ПРОИМОИОН 1

Ὁ πόρνην καλέσας θυγατέρα, Χριστέ ὁ Θεός,
υἱὸν μετανοίας καὶ ἀναδείξας
δέομαι ὅςσαί με
τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Ты, Христе, призвавший блудницу в дочь (Себе),
равно и меня воспринял в сыны покаяния:
умоляю (Тебя), избави меня
от скверны дел моих.

ПРОИМОИОН 2

Следовавшая по стопам Твоим блудница, принося покаяние,
со умилением вопияла к Тебе, ведущему сокровенное: «Христе Боже!
Как воззрю на Тебя своими очами я, обольщая всех своими взорами?
Как буду умолять Тебя, Милосердаго, я, разгневавшая Тебя Создателя моего?
Но, Господи, приими сие благоуханное миро во умилоствление Твое,
и даруй мне прощение гнусной скверны дел моих.»

ИКОС 1

Блудница некогда, обратив внимание на слова Христовы,
подобно ароматам распространенная повсюду
и всем дарующия дыхание жизни,
возненавидела гнусность своих дел,
помышляя о своем стыде и ощущая скорбь,
в которую чрез них (дела свои) впадала:
так как великая скорбь бывает любодействующим там (ἐκεῖ),
из числа которых один я и готов на наказания,
которых блудница утрашившись,
уже не была блудница: а я хотя и страшусь,
но пребываю в скверне дел моих.

IKOS II

Ja nie chcę za nic porzucić uczynków bardzo złych,
nie zważam wcale na męki czekające mnie tam,
takóż nie baczę ja na wielką dobroć Chrystusa,
który wytrwale mnie szukał, gdy drogę zgubiłem sam.
To przeze mnie, w drodze staje dla mnie dziś on,
i je ten z Faryzeuszem, co wszystkich karmi swoim ciałem.
Przemienia on nasz wspólny stół w ołtarz ofiarny,
tu dla nas sam się kładzie i spłaca za nas dług,
nas wykupując, dłużników, tak aby każdy mógł śmiało
do Niego wołać „Władco mój, Ty mnie wybaw
od złych, przebrudnych uczynków mych”.

IKOS III

Gdy błogo rozlewającą się stołu Pana woń
poczuła ta, która niegdyś pełna nieczystych rządów,
teraz już tak skromna, niegdyś rozpustna, dziś stała,
z poddanej stała się córką; grzesznica – dziś mądrość w niej.
Gdy na drodze grzechu była chwycił ją Pan,
Porzuciła więc okruchy i wzięła chleb ze stołu Jego.
Jak niegdyś Kananejce, głód rozpala dziś ciało jej,
jej dusza pusta – pełną przez wiarę wnet stała się.
Nie głośnym krzykiem ta się, ale swym milczeniem zbawiła,
wzywając i płacząc: „Panie mój, Ty podnieś mnie
z błota brudnych uczynków mych”.

IKOS IV

Zamysły Bożej mądrości pragnąłem poznać sam,
i wiedzieć, zobaczyć to, jak jaśniał Jezus, nasz Pan
O najpiękniejszy nasz, dbający o wszystko co piękne,
którego zanim spotkała, grzesznica pragnęła już.
Tak, jak pism Dobrej Nowiny mówi nam głos:
Gdy Chrystus Pan był w gościnie u jednego faryzeusza,
Kobieta grzeszna to usłyszała i spiesząc się
przybiegła wnet, chcąc zmienić się, życie odmienić swe.
Przybądź więc tu moja duszo. Oto jest dzień, coś czekała.
Tu ten jest, co cię oczyści. Czemu tkwisz wciąż
w przebrudnych uczynkach swych?

ИКОС 2

Никогда не думаю отстать от злых дел,
ни вспоминаю о тех страшных (муках),
которые должен я видеть там (в будущей жизни);
нисколько не помышляю и о милосердии Христовом,
как Он прошел, ища меня добровольно блуждающего.
Ибо для меня Он внимательно осматривает каждое место,
для меня обедает вместе с фарисеем, Он, Питающий всех.
И (вот) Он трапезу (сей вечери) делает жертвенником,
на котором возлежа, дарует и отпущение долгов должникам,
дабы всякий должник смело приходил к Нему говоря:
«Господи, избави меня от скверны дел моих».

ИКОС 3

Воня трапезы Христовой пробудила (глад душевный)
прежде в нечестивой, а ныне воздержной, в начале (подобной), псу,
а в последствии агнице, – прежде рабе,
а ныне дщери, прежде-в блуднице, но после целомудренной.
Посему с особенною поспешностью приходит она и,
оставив без внимания свои крохи, взяла (себе) хлеб.
Взалкав более, чем прежде Хананеянка,
она наплатила свою гладную душу, возгорев такую любовью:
но более всего она спаслась молчанием;
ибо с плачем сказала: «Господи, избави меня
от скверны дел моих».

ИКОС 4

Пожелал я исследовать мысль (этой) мудрой жены,
и узнать, как возсиял в ней Господь
Краснейший и Создатель прекрасного,
котораго Лице она возлюбила прежде, нежели видела.
Как говорит книга (святых) Евангелий,
когда Христос возлежал в доме фарисея,
одна женщина, как скоро услышала (о сем), тотчас же поспешила (в сей дом),
сильно побуждая свой (внутренний) помысл к покаянию.
«Иди», говорит она, «душа моя, – вот время, котораго ты искала (себе),
- пришел Очищающий тебя. Для чего доселе пребываешь ты
в скверне дел своих?».

IKOS V

Podążam, biegnę gdzie Ten, który dla mnie przyszedł tu.
Zostawiam przyjaciół mych, gdyż to On – Jego pragnę.
On wszak miłuje mnie; namaszcze go i usłuży,
Płaczę i wołam i błagam: przez swą litość wybac mi.
Ja roztapiam się w pragnieniu by być już z Nim,
gdyż pozwala mi, bym ja kochała go – mój Umiłowany.
Żałuję, leżę w prochu tu, tego On bowiem chce.
I milczę w uniżeniu tu, to bowiem cieszy Go.
Odrzucam precz stare życie, pragnę być wierna nowemu.
Oddalam się nie zwlekając i wyrzekam
brudu błota uczynków mych.

IKOS VI

Pospieszę więc tam gdzie On. W Piśmie tak: oświecę się.
i udam się, gdzie jest Bóg, a nie doznam wstydu tam.
Bo on nie karci mnie, nie mówi mi: „Byłaś w mroku,
byłaś w ciemności, i przyszedłaś aby ujrzeć Mnie, Słońca blask.
Wezmę zatem mirrę, pójdę spiesznie ja tam:
Oświecenia dziś misą – Faryzea będzie ten dom;
tam bowiem wyswobodzę się ze wszystkich grzechów mych,
tam bowiem ja oczyszczę się z występków bardzo złych.
Me łyż oleje i mirrę wymieszam wraz w chrzcielnej misie,
obmyję się, i czystym odtąd już będę
od przebrudnych uczynków mych.

IKOS VII

Nierządna niegdyś Rachab gości szpiegów w domu swym,
a za zapłatę, za wiarę, prawdziwe jest życie jej.
Ten był symbolem Życia, ten który wtedy ich posłał,
bowiem Jezusa przedrogię on imię nosił też sam.
Niegdyś grzechu pełna gości przyjęła cnych,
tu Czystego z Panny łona, grzeszna namaścić pragnie mirrą.
Puściła tamta wolno tych, których ukryła wprzód,
a ja za nic nie puszczam Go, tego miłuję ja;
Nie tak jak szpiega, a tego który nad wszystkim ma pieczę;
ja trzymam Go i wyswobadzam się od osądów
brudu błota uczynków mych.

ИКОС 5

«Я иду к Нему, – Он для меня пришел; тех,
которых я прежде любила, я оставляю; ибо весьма люблю теперь Сего и,
как любящего меня, (Его) намащаю и ласкательствую пред Ним.
Я плачу, печалюсь и стенаю, -по справедливости Он возлюбит меня;
я изменяюсь, по любви к Возлюбленному моему и,
сколько Он Сам хочет быть любимым, столько я люблю Любителя моего.
Я болезную, и хожу потупив взор свой, ибо Он хочет сего;
молчу и скрываюсь (от Него), ибо Он этим утешается;
я удаляюсь от прежних (мужей), чтобы быть угодною Сему новому,
– словом: я отрекаюсь (от всего прежнего),
находясь в скверне дел моих.»

ИКОС 6

«Итак пойду к Нему, да просвещуся;
приблизюсь теперь ко Христу, и никак не постыжуся.
Он не разгневается на меня, не скажет мне:
ты доселе была во тьме, и пришла созерцать Меня- Солнце!
Посему возьму мир, и пойду.
Дом фарисея обращаю я для себя в купель крещения;
ибо там я отмою грехи свои
и там очищусь от беззаконий своих;
наполню купель свою плачем, елеем и миром,
– и омоюсь, и намащусь, и (таким образом)
избегну скверны дел моих».

ИКОС 7

«Древле Раав приняла соглядатаев,
и, в награду за (это) принятие, обрела жизнь, как верная.
Ибо пославший их, носящий священное имя Иисуса моего,
был прообразованием жизни (духовной).
Тогда целомудрствующая блудница принимает странников.
Ныне блудница ищет помазать миром Девственника, (Сына) от Девы.
Та отпустила тех, которых скрывала (у себя). Я же доселе крепко держу Того,
Котораго возлюбила, удостоиваясь принять Его к себе навсегда,
не как соглядатая (какого-либо наследия), но как Назирающего все;
я Его держу, и (чрез Него) избавляюсь
от скверны дел моих».

IKOS VIII

I oto czas nadszedł, upragnionego ujrzę już.
Bo dzień mi zaświtał i pełen łaski nadszedł rok.
W domu Szymona stanął, gościem będąc Pan, Bóg mój.
Biegnę ku Niemu, zapłacę jak Anna, co dziecka chce.
Za pijaną choć mnie Szymon zechce dziś wziąć,
tak jak Heli Annę beształ, wciąż prosić będę nieustannie,
wzywając go cicho: „Panie, racz mi nie dziecię dać,
lecz duszę pierworodną – tę, którą straciłam już.
Tak, jak Samuel z bezdzietnej, Ty-Emmanuel z bezmężnej,
Ty zdjąłeś z tej bezpłodnej wstyd. Zbaw mnie, grzeszną
od przebrudnych uczynków mych.

IKOS IX

Słowami tak ożywiona i wiary pełna już,
Z pośpiechem wyrusza tam, gdzie z pachnidłami jest kram,
a gdy przybędzie, tak zawoła do perfumiarza:
„Daj mi, jeżeli masz, wonny olejek, bo kocham go,
i miłować go z oddaniem i szczerze chcę,
gdyż rozpalili on me członki, i trzewia me, i moje serce.
Zapłacę tobie cenę, taką którą podasz mi,
Jeśli potrzeba, skórę swą, a nawet swe kości
gotowa jestem dziś oddać, by tylko móc się odwdzińczyć;
On przyszedł by oczyścić mnie z śmierci grzechu
przebrudnych uczynków mych.

IKOS X

Widzi pokorę sprzedawca, grzesznicy zmiany chęć,
tak rzecze jej: „Powiedz mi, kim twój ukochany jest,
ten który zbudził cię, rozniecił w twej duszy miłość?
Ma on coś zatem cennego bardzo jak mirra ma?
Świątobliwa tak odpowie, wznosząc swój głos,
i z odwagą doń się zwróci, do perfumiarza, co sprzedał aromaty:
O człeku cny, ty pytasz mnie: „jakże to cenne jest”?
Czy coś o większej cenie znasz, coś równie drogie tak?
Bo i to Słońce, i Ziemia, i świat też cały są niczym
przy Tym, co dziś przyszedł oczyścić i mnie
z brudu błota uczynków mych.

ИКОС 8

«Вот пришло то время, которое я так сильно желала видеть;
возсиял для меня день и година благоприятная:
между гостями Симона пребывает Бог мой.
Поспешу к Нему, и восплачу, как Анна о неплодстве.
И хотя Симон подумает, что я нахожусь в опьянении,
как некогда Илий об Анне; но пребуду и я молящеюся,
в своем молчании вопия: Господи, я не просила (у Тебя себе) чада,
но я ищу свою единокровную душу, которую я погубила.
Ты, подобный Самуилу, сыну безчадной, -Еммануил, Сын безмужной,
Ты, даровавший сына неплодной, – избави (меня) блудницу
от скверны дел моих».

ИКОС 9

Таким образом она, верная (этим) словам своим,
воодушевляется, поспешает на куплю мира,
и приходит к продавцу мира, вопия:
«Если ты имеешь, дай мне миро достойное Возлюбленного моего,
истинно и чисто мною любимого, возжегшаго во мне все,
– и нервы, и сердце (мое). О цене – ни слова.
Что ты во мне сомневаешься?
Если потребуется, то я, даже до кожи и до костей моих (-все)
готова отдать для Поспешившаго и Пришедшаго
очистить меня от стыда, который я имею
от скверны дел моих».

ИКОС 10

А тот, видя горячую ревность и усердие благочестивой жены,
говорит ей: «(Скажи мне), кто это, котораго ты любишь,
что столько привлекает Он тебя к Своей любви? Ужели в самом деле
Он имеет в Себе что либо достойное мира моего?
Но святая тотчас же возвысила глас свой,
и сильно вопиет к приготовителю ароматов:
«Что ты мне говоришь, человек, – имеет ли Он что достойное (в Себе)?
Ничто не может быть равным Его достоинству.
Ни небо, ни земля, ни весь мир сей – не могут сравниться
с Тем, Который спешит избавить меня
от скверны дел моих».

IKOS XI

Potomek jest to Dawida, dlatego pięknem łni
To Boga Syn i sam Bóg, i przez to wdzięczny jest tak.
Słyszałam o Nim ja, nie widząc go, za nim poszłam;
w swojej boskości, jest w ciebie, przyjąwszy człowieka kształt.
Wdzięk Dawida widząc, Mikołaj kocha już go,
Zas ja, potomka Dawida nie widząc, bardzo jego pragnę.
Wyrzekła się dla niego królewskich pokojów, szat,
i do Dawida przyszła, do biednego, pragnąc go.
I ja wydaję dziś grzesznym czynem zdobyte pieniądze
na mirrę, Bielącemu dziś moją duszę
z czerni brudu uczynków mych.

IKOS XII

Przerwała swoim milczeniem potoki słów jego,
radości pełna zabiera drogą mirry już słój,
i weszła w dom Faryzeusza, jak zaproszona
tak, aby uczę olejkami pachnącymi uświetnić dzień.
Na co Szymon, gdy zobaczył wszystko sam to,
Władcę Świata i grzesznicę, widząc ją tam, zaczął osądzać;
Jego za to, że zbliżyć się doń grzesznej zwoił sam,
Ją zaś za jej bezwstydną, i jej hołd złożony mu;
Siebie samego też, bo przecież ich dwoje w dom sam przyjął –
najsrodziej tę, co woła wciąż: „Ach wydobądź
mnie już z brudu uczynków mych”.

IKOS XIII

O jakże ślepy on był, mówiąc: „Zaprosiłem go,
przyjąłem w dom Jezusa – prorokiem zdawał się być –
a nie rozpoznał tej, kto ona jest – wszyscy wiedzą;
wiedział by to pewnie, gdyby był prorokiem – to poznał by”.
Lecz ten, co zna tajne myśli i głębię serc,
błądny sąd Faryzeusza, takie to słowa doń skierował,
by sam on drogą dobrą i prawą odnaleźć mógł.
„Szymonie” – mówi – „popatrz sam, dobroci ileż to
darowano darmo tobie, i jej też daruję jej winy,
gdy łka i wzywa: „Panie mój, ty mnie podnieś
z błota brudu uczynków mych”.

ИКОС 11

«Он сын Давидов,-посему Он благолепен;
Он Сын Божий и вместе Бог,-посему Он прелюбезен;
я Его еще не увидела, но я (столько об Нем) слышала,
и была поражена видом Его, незримого (телесными очами) по Его
(Божественному) естеству. Древле Мелхола, увидев Давида, возлюбила его:
я же, не видев сына Давидова, люблю- и горю любовью к Нему.
Та презрела все царственное достоинство
и всецело предалась бедному Давиду:
а я презираю все свое несправедное богатство,
и покупаю мир для Очищающего душу мою
от скверны дел моих».

ИКОС 12

Но этот ряд слов благочестивая жена пресекла своим молчанием;
она взяла излюбленное мирое, свое,
и скоро шедши пришла (наконец) в жилище фарисея, как бы званная,
чтобы облагодухать здесь обед.
А Симон, увидев все сие,
начал порицать Господа, и блудницу, и себя самого:
– Сего, – как бы незнавшего приблизившуюся к Нему;
сию, как безстыдную и поклонившуюся Ему;
а себя самага, – как неосмотрительно принявшего таковых (посетителей);
более же всего (порицал он) вопиющую: «Исхити
меня от скверны дел моих».

ИКОС 13

О неведение! Что он говорит? „Подлинно, я это сделал:
я позвал Иисуса, как одного из пророков,
и Он не уразумел: – ту, которую каждый из нас знает, Он не узнал!
Если бы Он был пророк, Он узнал бы“.
Но Испытающий сердца и утробы,
прозирая изменившиеся помыслы фарисея,
тотчас является для него жезлом правды, говоря:
«Симон, выслушай о полезном, происшедшем для тебя,
и для той, которую ты видишь,
с плачем вопиющей (ко Мне): „Господи, избави
меня от скверны дел моих“».

IKOS XIV

Ty sam osądziłeś mnie, żem nie skarcił w domu twym
kobiety, co z nieprawości wyzwolić chciała się.
Niesłuszne, Szymonie, niedobre twe osądzenie;
Zważ, co ci powiem i sam już oceń to, i odpowiedz mi:
Było zatem ludzi winnych pieniądze dwóch;
Jeden talentów aż pięćset, drugi zaś ich pięćdziesiąt tylko.
Nie mieli jednak z czego oddać co winni są,
i dług ten darowano im. O, ty zaś powiedz mi,
który z nich dwóch, kochać będzie człowieka, co dług darował?
Kto zatem dziś powinien rzec: „Tyś wyrwał mnie
z przebrudnych uczynków mych”?

IKOS XV

Gdy Jezus słowa te rzekł, Faryzeusz mówi tak:
„O mistrzu nasz, jasne jest, wdzięcznym jest bardziej ów człek -
bardziej miłować go powinien z całej swej duszy -
któremu w dobroci swej dług całkowicie darować chciał”.
Pan to słysząc, takie słowa jemu sam rzekł:
„Odpowiedz, Szymonie dobra; tak jest dokładnie, jak to mówisz:
Któregoś nie namaścił ty – ta mirrą maści go,
któremuś ty nie obmył nóg – ta łzami myje je;
Tyś pocałunkiem nie witał – ta zaś całując tak woła:
„Chwyciłam cię za nogi twe, niech nie wpadnę
w bagno brudnych uczynków mych”.

IKOS XVI

Lecz oto kobieta, patrz, co miłości składa dar,
pokażę ci, bracie mój, kto naprawdę darzy was,
powiem ci także kim są wszyscy ci, co są dłużni:
Ty jesteś jednym, a drugą kobieta co leje łzy.
Tym co daje wam pożyczkę ja jestem sam.
Lecz nie tylko was obojga, a ludzi także wszystkich wszędzie.
Ja bowiem wszystko dałem im; to, co im drogie jest:
i duszę, oddech, zmysły też, ciało i życie.
Darującego świat cały, w swym domu gościsz ty – Szymon;
Sam proś mnie dziś, i wołaj sam: „ratuj Ty mnie
od przebrudnych uczynków mych”.

ИКОС 14

«Я показался тебе достойным порицания за то,
что не обличил поспешающую избежать беззаконий своих.
Но не хорошо, Симон, – несправедливо порицание твое.
Ты размысли о том, что Я хочу сказать тебе, и разсуди:
У одного заимодавца было два должника; один был должен ему пятьсот мнас,
а другой пятьдесят, и когда они оказались не в силах отдать (ему),
одолживший простил (им),
что они были должны. Итак скажи мне,
кто из сих двух более возлюбит его? –
Кто должен был восклицать к нему: ты спас меня
от скверны дел моих?»

ИКОС 15

Услышав сие, умный фарисей отвечал:
«Учитель, подлинно, всем известно,
что более должен возлюбить тот,
которому более значительный долг простил заимодавец.»
Господь на сие сказал ему:
«ты правильно отвечал, Симон; это так и есть, как ты видишь. Ибо (Меня),
Котораго ты действительно не помазал, она помазала миром; (Меня),
Которому ты не подал воды, она омыла слезами (своими);
ты не дал мне лобзания, а она, лобызая Меня, вопиет ко Мне:
я обьяла ноги Твои, – возстави меня
от скверны дел моих».

ИКОС 16

Ныне, после того, как Я показал тебе возлюбившую
Меня любовию (своею), Я научу тебя, добрейший,
кто заимодавец, и покажу тебе должников его:
из них один – это ты, потом та самая, которую ты видишь плачущую.
Заимодавец же (вас) обоих-Я,
но Я-заи модавец не вас только двоих, но и всех человеков;
ибо Я всем даровал то, что они имеют:
дыхание, душу и чувство, тело и движение.
Итак Сему Заимодавцу мира, сколько можешь, Симон,
молись и взывай: избави меня
от скверны дел моих“.

IKOS XVII

Nie możesz ty oddać mi tego, cożeś dłużny jest.
Ty zamilcz już, aby ci darowany został dług,
i nie osądzaj tej, która jest już osądzona,
i nie poniżaj tej, co poniżona. Uspokój się.
Nie chcę od cię nic, ani od niej nie chcę
zwrotu długu, bo przyszedłem dawać, tak wam, jako i wszystkim.
Choć tyś, Szymonie prawie żył, toś ty dłużnikiem jest.
Więc przybliź się ku łasce mej, by darowano ci.
Popatrz ty na nią, na tę nierządnicę, która jak Cerkiew
cię zwywa, abyś wyrzekł się i porzucił
brud przebrzydłych uczynków swych.

IKOS XVIII

Wy idźcie już. Ciężar długu darowan jest wam dziś.
Odejdźcie więc. Uwolnieni już od wszystkich złych win.
Oswobodzeni wy. W zło nigdy już nie wpadnijcie.
Spis waszych czynów przekreślony; drugiego nie piszcie już”.
Ty to samo, o mój Jezu mówić mi racz,
bo nie mogę ja odpłacić, nie mam jak oddać mego długu.
Straciłem z odsetkami wraz także i talent mój;
Nie żądam dziś ode mnie wszystkiego, com winien ci:
Duszę i talent powierzony, i mego ciała odsetki
podaruj, zechciej uwolnić, zbaw, uratuj
od przebrudnych uczynków mych.

Przekład:

Maciej Kaziński

ИКОС 17

„Ты не можешь отдать Мне того, что ты должен Мне;
ты хотя замолкни, чтобы был прощен тебе долг.
Не осуждай осужденную,
не презирай презрен ную, успокойся;
Я не требую ничего ни твоего, ни ея.
Я Освободитель от долгов вас обоих, и даже более сего,– всех (людей).
По закону, Симон, ты жил,-но ты впал в долги.
Посему прииди к благодати Моей, которую Я подам тебе.
Взирай на блудницу, которую ты видишь, как бы на церковь (Мою),
вопиющую (ко Мне): „я отвергаю все прежнее, погрязшая
в скверне дел моих“.

ИКОС 18

„Идите; вы, наконец, от долгов уже избавлены;
ступайте, ибо вы вне всякого обязательства,
вы (теперь) свободны; в другой раз не поддавайте в рабство;
рукописание расторгнуто,-не делайте другого“.
Итак сие самое и мне скажи, Иисусе мой;
поелику я не в силах отдать Тебе, как (неоплатный пред Тобою) должник;
ибо вместе с лихвою я погубил и главный мой долг; почему не истязуй от меня,
что Ты дал мне, то есть, – первейшего долга святости души моей,
а за тем, (как) лихвы (этого), – чистоты тела моего.
Ты, облегчив меня, как Благосердый, остави, освободи (меня)
от скверны дел моих.

Перевод:
диак. Сергия Цветкова

